

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

43. Lambertus Episcopus Atrebatenensis an. 1097. confirmat fundationem & dotationem Abbatiae Montis S. Eligij, in qua Canonicos regulares Lietbertus Episcopus circa ann. 1066. collocarat, amotis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

dam situm. Tichiunnum nuncupatur in Divisione regni Lothariensis anno 870. facta, quæ in nostro Codice donationum cap. 20. exstat.

C A P V T X L I I I.

*Lambertus Episcopus Atrebatensis fundationem & dotationem
Abbatia Montis S. Eligij, qua est Canonicorum regu-
larium, anno 1097. confirmat.*

IN nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, vnius, veri & summi Dei, amen. **L**ANTBERTVS, Dei miseratione Atrebatensis Episcopus, suis successoribus presentis vita letitiam, & futuræ gloriæ.

Legimus in gestis Atrebatensis Cameracensisque Ecclesiæ, dominum Fulbertum earumdem urbium Episcopum, corpus B. Vindiciani de terra eleuasse, eoque in loco, qui Mons videlicet S. Eligij dicitur, ecclesiam, priore destructa, reædificasse, de titulo Apostolorum Petri & Pauli, ubi clericos VIII. & stipendia, vnde viuerent, constituit, & eos hac libertate donauit, ut nullius potestati subiaceant, nisi solius Episcopi.

Post mortem vero eius, cœperunt dietim à seruitute Dei teperè, ecclesiaque, usque ad tempus domini Lietberti Episcopi, declinare. Quam destructionem ipse vir misericordia ægræ ferens, ut ita dicam, alter Samaritanus, eius miseriæ condoluit, ac secum tractare, quomodo id in melius repararetur, cœpit.

Cui consilium, tali negotio congruum, ille ministravit, qui hoc velle cordi eius infudit. Nam ibi clericos regulares, de communis viuentes, suorum consilio fidelium, ordinavit, eisque Abbatem suæ professionis præfecit.

Vnde facto priuilegio suos precatus est successores, ut eos prouherent, & fierent adiutores. Libertatem quoque ecclesiæ ac possessionum suarum denuo confirmavit, & altare de *Huchin* ea conditione ibi dedit, ut singulis annis, in festinitate S. Remigij, XII. denarios soluat, & deinceps ab omni redemptione liberum faciat. Altare quoque de *Rodricourt* ita dedit, ut sine Persona permaneat.

Dominus quoque Gerardus predecessor meus, successor suus, in

M

Nouilla

Nouilla & Medianavilla, sine personis, dedit altaria, saluo iure Episcopi & redditus eius, & consuetudinibus Archidiaconi eius.

Hæc omnia ego Lantbertus, Dei miseratione Atrebatensis Episcopus, tibi reucrendissime frater & fili Ioannes Abba, omnibusque in eo, quo es, loco & ordine, propter religionem tuam successoribus tuis, religiosè & communiter victuris, sicut superius determinatum est, firma & inconuulsa permanere concedo.

Concedimus etiam suo in tempore, cùm opus fuerit, inibi Canonici religiosè & absque proprietate viuentibus, cum consilio & auctoritate Atrebatensis Episcopi, licentiam eligendi, iuxta timorem Dei, & sacros Canones, Magistrum & Abbatem.

Quod si huiusmodi officij idonea persona ibi inuenta non fuerit, assensu Episcopi sui & consensu, eligant de alio monasterio virum religiosum, ordinis & professionis sua, in Magistrum & Abbatem sibi præficiendum. Post hæc vero deducatur ad Episcopum, & suscipiat de manu eius temporale beneficium loci, & curam animorum, & Abbatis benedictionem.

Hisque beneficijs altare de Rebrouijs, precatu domini Clareboldi militis, adiungo; ita ut duos tantummodo solidos, in Cœna Domini, ad seruitium Episcopi, persoluat, de cetero totum redigatur sub Abbatis dominio. Huius rei testes,

Dominus Ioannes Archidiaconus,
Dominus Clareboldus Archidiaconus,
Odo Præpositus,
Wibertus Decanus,

Fratresque ceteri totius congregationis S. Mariæ semper Virginis.

Dominus igitur Clareboldus, huius rei hortator, nullum alium penitus heredem facere volens, quam ecclesiam Rebrouensem, totam, quam in vicinia habet hereditatem, ibi dedit; ita ut ipse supradictus Abbas, ad honorem Dei & S. Mariæ semper Virginis, ipsum locum per clericos suos detineret, & prout res exterior augetur, seruitium Dei intus cresceret.

Dedit videlicet in Baraflo integrum molendinum, & unius cartucæ terram, & quinque hospites, & in Dabellicurt quartam parvem, & siluam ibi attinentem. Huius rei testes eternum duo Archidiaconi,

Ioannes

Ioannes videlicet & Clareboldus, & totus ecclesia Atrebatensis
conuentus, dominusque Aloldus Abbas S. Vedasti,

Philippus, frater Comitis Roberti,
Clementia Comitissa Flandrensis,
Robertus Aduocatus,
Baldricus in Colhem,
Frumoldus de Insula.

Hoc igitur datum, & si quis aliud legitimè dederit, qui usurpare
præsumperit, & in prauo usus redigere tentauerit, canonicae ex-
communicationi subiaceat.

Ego L A N T B E R T U S, Dei miseratione Episcopus Atrebatensis, hoc
libertatis donatum relegi, subscripti, & in nomine Patris, & Filii,
& Spiritus sancti, propria manu confirmavi.

Actum Atrebati in Synodo, in basilica B. Mariæ semper Virgi-
nis, Dominæ nostræ, anno videlicet Dei Christi M. XCVII. Indi- 1097.
ctione V. XII. Kal. Nouembris.

N O T A T I O N E S.

M O N S S. Eligij distat altero lapide ab Atrebato, Artesia metropo-
li. Canonicos regulares eo in loco idem Lietbertus Episcopus, qui
& Cameraci in cœnobio S. Auberti, collocavit : ut supra cap. 36.
docui.

Vtriusque porro cœnobij sodales ueste violacea vtuntur : quod
illis inter Belgicæ nostræ Canonicos regulares est proprium ac pe-
culiare.

N O V E L L A) Noeuille vicus.

M E D I A N A - V I L L A) Moyenville vicus.

A L T A R E de Rebrouijs) est hodie Prioratus seu cella, Rebrenus
vulgò nuncipata.